

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30. 1. 1959, sp. zn. 1 Tz 337/58

Číslo: 23/1959

Právní věta:

Vedlejší trest musí vždy vhodně doplňovat trest hlavní, aby byl splněn účel trestu ve smyslu § 17 odst. 1 tr. zák.

Ježto je nutno výchovně působit na řidiče motorových vozidel, aby se vyvarovali požívání alkoholických nápojů během jízdy, je zpravidla u opilých řidičů na místě uložit nepodmíněný vedlejší trest zákazu řízení motorových vozidel, avšak podle § 51 odst. 1 tr. zák. nutno vždy stanovit dobu s přihlédnutím na osobu pachatele a způsob jeho života i ostatní hlediska § 19 odst. 1 tr. zák. v souladu s účelem trestu ve smyslu § 17 odst. 1 písm. b), c) tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 30.01.1959

Spisová značka: 1 Tz 337/58

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doprava, Odsouzení podmíněné, Opilství, Peněžitý trest, Trest

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obžalovaný, řidič z povolání, který vedl řádný život pracujícího člověka, dne 13. prosince 1957 vypil několik 10 st. piv, čímž se přivedl do stavu podnapilosti, ačkoliv hodlal ještě řídit motorové vozidlo, avšak před vyjetím s vozidlem byl zadržen.

Lidový soud v Teplicích uznal obžalovaného vinným trestným činem podle § 187 odst. 2 tr. zák. a odsoudil ho k trestu nápravného opatření na 6 měsíců se srážkou 15 % ze mzdy a podle § 51 tr. zák. vyslovil zákaz řidičské činnosti na dobu 5 let.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu vyslovil porušení zákona v ustanovení § 17 odst. 1 písm. b), § 19 odst. 1 tr. zák.

Výrok, že trest zákazu řízení motorových vozidel potrvá 5 let, zrušil a zákaz řidičské činnosti u obžalovaného stanovil na dobu 1 roku.

Odůvodnění:

Předseda Nejvyššího soudu ve stížnosti pro porušení zákona uvedl, že stanovení doby zákazu řídičské činnosti na 5 let je v očividném nepoměru k nebezpečnosti činu pro společnost a jeví se jako trest nepřiměřeně přísný vedle výchovného trestu nápravného opatření.

Nejvyšší soud shledal, že byl porušen zákon.

Obžalovaný pochází z dělnické rodiny. Sam byl lesním praktikantem. Od roku 1946 pracoval jako skladník, přičemž utrpěl úraz. Od roku 1952 pracuje jako řidič a montér a projevuje se jako dobrý zaměstnanec. V roce 1952 byl trestán pro trestný čin ublížení na zdraví trestem odnětí svobody na 14 dnů podmíněně.

Lidový soud správně uložil výchovný trest nápravného opatření.

Vedlejší trest zákazu řízení motorových vozidel na dobu 5 let vzhledem k tomu, že šlo o vypití menšího množství piva a že jde o řidiče z povolání, který jinak vede řádný život pracujícího člověka a šlo o ojedinělé vybočení, je v očividném nepoměru k stupni nebezpečnosti činu i pachatele pro společnost.

Nižší stupeň nebezpečnosti trestného činu je odůvodněn zejména tím, že obžalovaný dosud neřídil motorové vozidlo v podnapilosti, že vypil jen malé množství piva a není náchylný k pití alkoholických nápojů, ale naopak řadu let jezdí bez nehody a plní dobře své povinnosti řidiče.

Ježto je nutno výchovně působit na řidiče motorových vozidel, aby se vyvarovali požívání alkoholických nápojů během jízdy, bylo na místě uložit zákaz činnosti řízení motorových vozidel, avšak stačilo uložení na dolní hranici doby uvedené v § 51 odst. 3 tr. zák., neboť lze očekávat, že i po kratší době se obžalovaný vyvaruje řízení motorového vozidla ve stavu opilosti. Stanovení doby zákazu činnosti na 5 let jeví se jako trest represivní, nepřiměřeně přísný, a nikoli výchovné povahy a proto není v souladu s trestem hlavním, který má jen doplňovat.

Porušil proto soud zákon v ustanovení § 19 odst. 1, § 17 odst. 1 písm. b) tr. zák.

Bylo tudíž třeba nezákonný výrok zrušit a stanovit dobu trvání zákazu řídičské činnosti na dolní hranici uvedené v § 51 odst. 3 tr. zák.